

دنیای خامی: سیاهه اسامی دختران بازیگر متولد نیمه دوم دهه شصت و دهه هفتاد حالا دیگر تبدیل به یک صف طویل شده، رقابت تنگاتنگی در این طبقه شکل گرفته است و استعدادهایی هم در این میان یافت می‌شود که قابل اعتنا هستند و خروجی کارشان نشان از آینده داری و ماندگاری دارد. هرچقدر که در دهه گذشته نقش‌های دختر در آثار مختلف میان عده قلیلی از بازیگران تقسیم می‌شد و لیست بلندبالایی در بین هنرپیشه‌های دختر طبقه سنی ۲۰ تا ۳۰ سال نداشتیم و تعدد نقش برای برخی از نام‌ها پیش می‌آمد و شاهد کست‌های تکراری بودیم حالا اما برای انتخاب بازیگر در این سن، گزینش برای تهیه‌کننده و کارگردان سخت است، البته اگر نقش حامی مالی و اسپانسر در گزینش را در نظر بگیریم!

به طور مثال حالا با اکران فیلم «هفت و نیم» و بازی دخترانی که در این فیلم حضور دارند، بیشتر می‌توان متوجه طیف متنوع بازی و اسامی زیاد در این طبقه شد. فیلمی که با حضور بازیگرانی نظیر آناهیتا افشار، فرشته حسینی، هستی مهدوی، ندا جبرئیلی و ... ماه گذشته به صورت اینترنتی اکران شد.

رد پرننگ ستاره‌های دهه هشتاد

در دهه هشتاد و در میان بازیگران جوان آن دوره با ورود باران کوثری، ترانه علیدوستی، پگاه آهنگرانی و گلشیفته فراهانی که همگی ریشه خانوادگی هنری داشتند و همان امتیاز هم در معرفی‌شان نقش مهمی داشت، شاهد آن بودیم که این بازیگران توانستند با نقش‌های بسیار موثر ردپایی پرننگ از خود به جا بگذارند و ماندگار شوند. تاثیر حضور آنها در میان بازیگران بعد از خودشان به وضوح دیده می‌شد تا جایی که حتی برخی، بازیگران تازه‌کار دیگری را بر اساس شباهت‌های ظاهری و حتی شکل حرف زدنشان معرفی می‌کردند که یادآور شماایل آن‌ها برای مخاطب شود و این را در هنگامه حمیدزاده و آناهیتا افشار و شباهتشان به گلشیفته فراهانی، و نازنین بیاتی و شباهتش با ترانه علیدوستی و موارد دیگر شاهد بودیم. ورود و درخشش بازیگرانی نظیر طناز طباطبایی، هانیه توسلی، سحر دولتشاهی، نگار جواهریان و حتی آزاده صمدی، ستاره پسپایی (در تناثر بیشتر) و هدی زین‌العابدین و ... تغییراتی را در رویه و فرم بازی‌ها به وجود آورد و دایره را کمی بزرگ‌تر کرد و شکل اکت‌ها را تا حدودی تنوع بخشید. در این میان طناز طباطبایی با تنوع نقش‌های متعدد و درخشش‌های مکرر در میان دهه شصتی‌ها جزو ماندگاران این دهه است.

باز شدن درهای بسته

اما در دهه نود بیشتر از هر زمان دیگری کارگردانان و تولیدکنندگان آثار لزوم این موضوع را حس کردند که در نسل دختران جوان، فهرست بسیار لاغری وجود دارد که باید برای حجیم‌تر کردن آن به جوانان اعتماد کرد و همین موضوع باعث استفاده از چهره‌های ناشناخته برای نقش‌های اصلی از طریق اعلام در فضای مجازی و محمل‌های دیگر شد و توانستند برخی از دختران بعضاً مستعد و علاقه‌مند به بازی را کشف و معرفی کنند.

روندی که می‌توان نمونه آن را در سریال «پدر» با ریحانه پارسا دید؛ بازیگری که تنها با ۱۹ سال سن جلوی دوربین رفت و نامش به سرعت و البته با تکیه به فضای مجازی بر سر زبان‌ها افتاد و بازی قابل قبولی هم در سریال «پدر» از خود نشان داد. پس از آن هم روی صحنه رفت و تجربه اول سینمایی‌اش را با پیمان قاسم‌خانی تجربه کرد.

حامد عنقا نشان داده که علاقه به معرفی چهره‌های جوان‌تر و کم‌سن‌وسال‌تر دارد چرا که بعد از «پدر» هم در سریال «آقازاده» و این بار با ریسک بیشتری پردیس پورعابدینی را برای نقش اصلی انتخاب کرد. پورعابدینی در سریال «آقازاده» در دو نقش متفاوت یعنی مانلی و راضیه حضور قابل توجهی داشته و نود ظهور یک بازیگر زن خوش‌آبیه را در سینمای ایران می‌دهد. او با اینکه پیش از این تجربه جدی بازیگری سریال نداشته، جلوی دوربین راحت است و بازی درستی در موقعیت‌های سخت از خود بروز می‌دهد. جسارت یکی از المان‌های شاخص دختران دهه هفتاد و بعدتر هشتاد است که همین جسارت آنها را به سمتی برده که برخلاف چهره‌های معرفی شده در دهه‌های گذشته روبه‌روی دوربین به شدت با نقش همسان و بی‌تکلف هستند.

این همه نام و این همه فرصت؟

نویسد محمودی هم از دیگر تهیه‌کننده کارگردانانی است که بر معرفی چهره‌های نو-اهتمام می‌ورزد. او در همان فیلم اول از یک چهره نوافغانستانی به نام حسبیا ابراهیمی استفاده می‌کند و در مجموعه تلویزیونی اولش با نام «سرباز» افسانه کمالی و المیرا دهقانی را جلوی دوربین می‌برد. المیرا دهقانی پس از آن در نقش اصلی سریال همایون اسعدیان هم ایفای نقش می‌کند و دیده می‌شود. محمودی در سریال «دل‌دار» نیز این تجربه را تکرار می‌کند و به سوگل خلیق نقشی پرننگ می‌دهد. خلیق در ادامه در سریال «هم‌گناه» به کارگردانی مصطفی کیایی هم توانست در نقشی خاص که کمتر کسی حاضر به پذیرفتن آن است یعنی یک کاراکتر ترنس، بدرخشد و در اذهان خودش را ثبت کند.

این نسل، نسلی است که فرم صحبت کردنشان، مواجهه‌شان با رسانه و فضای مجازی و حتی شکل پوششان متفاوت از نفرات اصلی سال‌های گذشته است و گاهی با سادگی و سکوت‌های

